

Kategori, der skulle indtræde i Sø- og Handelsretten som fagkyndige Dommere, maa være et højst byrdefuldt Hverv. Hvorledes kan en Sømand, der ved en bestemt Kontrakt er bunden til et Arbejde om Bórd i et Skib — jeg minder her om, at han skal høre til et Skibs Mandskab — kunne forlade sin Tjeneste og indtræde i Sø- og Handelsretten, maaske for mange Timer? Og hvorledes skal en af et underordnet Handelspersonale, der ved Kontrakt er bunden til en vis Tjeneste, uden særlig Hjemmel forlade denne Tjeneste for at indtræde i Sø- og Handelsretten? Som sagt, det forekommer mig, at der her er Betæneligheder, som man ikke godt kan se bort fra, men som man, som Sagen foreligger, dog maaske bør se bort fra.

Jeg skal, før jeg forlader dette Punkt, kun minde om et lille Intermezzo, der fandt Sted i det høje Ting her ovenover. Der blev fra socialdemokratisk Side deroppe talt om, at den nuværende Sø- og Handelsret havde Præg af en Klassesdomstol. Der har fra anden Side været nogen Vrede over dette Udtryk. Men jeg maa sige, at hos mig har det kun vakt Glæde. Naar man fra socialdemokratisk Side har fremdraget dette Udtryk, og dette ses i Forbindelse med det Faktum, at der siden 1908 mellem 15—16 Retsafgørelser kun i eet Tilfælde er faldet en Dom, som er gaaet det underordnede Personale imod, medens der i alle de andre er givet dette Medhold, kan denne Fremdragen af, at Sø- og Handelsretten i sin nuværende Skikkelse er en Klassesdomstol, kun rumme et Ønske fra socialdemokratisk Side om at understrege den Mangel paa Klassefordom, den Seen bort fra Klasseinteresser, der har gjort sig gældende hos Sø- og Handelsrettens fagkyndige Medlemmer. Det er mig en Glæde som tilhørende en Stand, der er repræsenteret deroppe, at kvittere for den Kompliment, der ligger heri fra Socialdemokratiets Side, og at udtale det Haab, at den Omstændighed, at man har fremdraget dette Forhold, betyder, at Socialdemokratiet ogsaa i Fremtiden i videste Omfang vil se bort fra Partiinteresser og alene lade Sagen være det afgørende.

Jeg skal slutte med at pege paa endnu et Punkt, hvor jeg ikke har noget imod selve Lovforslagets Ordlyd, men noget imod de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget. Det er, hvor der udtales, at Betalingen for Syns- og Skønsforretninger fremtidig skal fastsættes af Retten efter dennes Skøn.

Det er en Bestemmelse, som i højeste

Grad er paa sin Plads, idet det er urimeligt, at Landets mest kyndige Folk, ikke alene paa Handels og Søfarts, men ogsaa paa rent tekniske Omraader, kunne blive udmeldte til et Hverv, hvor der kun ydes dem 2 Kr. 25 Øre om Dagen, saa vidt jeg husker, for Udførelsen af dette. En Reform er her absolut nødvendig. Men det, jeg nærer Betænelighed ved, er, at det i Bemærkningerne til Lovforslaget hedder, at Retsformanden er betænkt paa at fastsætte et Regulativ, som fastslaar de Takster, der skulle komme til Anvendelse. Det forekommer mig nemlig, at man ikke kan lave et saadant Regulativ, der er retfærdigt. Der maa ved Fastsættelsen af den Betaling, som skal ydes, ubetinget ses hen til, hvilken Art af Specialkundskab der udkræves ved den paa-gældende Forretning, hvilken Tid der er anvendt, og hvilken Værdi af Varerne det drejer sig om. Alt dette bør man betone, og det kan, synes jeg, ikke fæstnes i bestemte Takster. Jeg vil derfor henstille, at en saadan Fæstnen ikke finder Sted.

Jeg har her udtalt forskellige Betæneligheder ved Lovforslaget, men jeg kan se bort fra disse som Følge af, at jeg ved, at man ønsker at fremme Lovforslaget hurtig, og fordi det, hvis det skulde vende tilbage til Landstinget, kunde blive Genstand for en Behandling, der muligvis kunde sinke eller hindre dets Gennemførelse. Jeg kan derfor se bort fra de Betæneligheder, jeg nærer, idet jeg haaber, at den Valgfor-samling, som vil komme til at udmelde de sø- og handelskyndige Medlemmer og ogsaa de Medlemmer af de underordnede Personaler, som skulle indtræde i Sø- og Handelsretten, saavel som den Minister, der vil faa med Lovens Gennemførelse at gøre, og navnlig den Retsformand, som vil komme til at bruge Loven, ville tage noget Hensyn til de Bemærkninger, som ved denne Lejlighed ere faldne her i Tinget. Med disse Ord kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse og hurtig Fremme.

Jessen: Ogsaa dette Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale til hurtig Fremme i dette Ting. Jeg skal ikke omtale Enkelthederne i Lovforslaget. Som Helhed maa det betragtes som et Fremskridt. Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at jeg tror, vi bør være taknemmelige for, at vi i Landstinget have faaet den Bestemmelse ind om, at ogsaa Personer, der høre til Skibsmandskabet, og Handelsmedhjælpere kunne vælges til